

Núm. de Protocol: 93-097

S E N T E N C I A NUM: 95-08

PARTS:

Apel.lant: Sr. J.S.P.

Representant: Sra. C.S.M.

Advocat: Sr. E.C.P.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocat: G.J.

Apel.lada: Hble. Quart d'Arinsal

Representant i Advocat: Sr. A.L.M.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet

Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, l'11 d'abril de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número 93-097.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. J.S.P. va presentar un recurs contra un decret de 25 de juny de 1993 del Quart d'Arinsal, confirmat per rebuig tàcit resultant del silenci administratiu al recurs formulat el 7 de setembre de 1993.

Aquest decret refusava l'autorització d'urbanitzar uns terrenys de la ***, situats al poble d'Arinsal.

Els motius del rebuig són principalment que el projecte comporta la creació d'un camí que exigiria un desplaçament d'un camí comunal i afectaria doncs als drets dels riberencs.

2.- En la seva sentència de data de 17 de novembre de 1994, el Batlle va rebutjar el recurs presentat pel Sr. J.S.P., pels motius següents:

-el camí es va fer per acord entre els particulars (v. dossier p. 54: acord del 30 d'abril de 1950). Es doncs una previsió d'una servitud de pas entre veïns i els seus successors.

Per document del 28 d'agost de 1990 i per deliberació del Quart d'Arinsal, es va procedir a la cessió del camí i a l'acceptació pel Quart (v. p. 72 de l'expedient i p. 51) : el camí està doncs integrat dins el domini públic.

-les parts de domini públic són inalienables (article 86 del Codi de l'Administració). Doncs, allò justifica el decret del Quart refusant la urbanització.

3. En el seu informe de data 12 de gener de 1995, el Sr. J.S.P. indicà principalment:

-Que el recurs de primera instància no es va dirigir contra el decret del Quart d'Arinsal però si contra el rebuig tàcit pel govern del recurs d'alçada del 7 de setembre de 1993.

-Sobre la part de terreny pertanyent a les *** (i donades en lloguer al Sr. J.S.P.) no s'ha fet cap treball d'arranjament efectuat pel Comú (v. la inspecció ocular feta, p.85 de l'expedient);

Hi ha un dubte sobre la part de camí que s'havia cedit dins el domini públic (v. punt 6è de l'informe p.4).

- Els certificats del Quart i del Comú són certificats de compliment redactats tot seguit en funció de les circumstàncies del litigi.

Per tant demana la revocació de la sentència del Batlle.

4.- En el seu informe el Quart d'Arinsal exposa, principalment:

- que per extensió de la jurisprudència l'acte atacable és l'acte original i no el rebuig tàcit.

-que el camí en qüestió és ben bé una via pública (v. inspecció ocular) i no hi ha cap problema per a la determinació de la constància del camí.

Per tant demana la confirmació de la sentència i el reemborsament de les despeses d'advocat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El recurs es va adreçar contra el decret pres pel Quart d'Arinsal i no contra l'acte de rebuig tàcit del govern resultant del seu silenci.

En aquesta circumstància, el recurs és admissible puig que l'acte del govern no és més que la confirmació del decret del Quart. A més a més, les regles del procediment contradictori s'han respectat. En efecte, el recurs s'ha tramès correctament a Govern (p.29 del dossier) i aquest ha presentat les seves observacions (p. 44 i 8 del dossier).

Tercer.- El camí en qüestió es va cedir al Quart d'Arinsal per un acte de data 28 d'agost de 1990. Es pot constatar que aquest acte va ser signat pels representants de

les *** (v.p.51 del dossier) i cap dubte no subsisteix en quant a la consistència d'un camí així transferit. Des d'aquest punt de vista, el Sr. J.S.P. indica que aquests administradors no tenien competència per signar aquest acte, per motiu de la conclusió d'un contracte d'arrendament, el dia 10 d'agost de 1973, entre ell mateix i la ***, (v. dossier, p.5). No pertany a la jurisdicció administrativa de pronunciar-se sobre aquesta qüestió que relleva el dret privat.

Aquesta cessió es va acceptar pel Quart d'Arinsal el dia 25 d'octubre de 1990 (v.p. 52 del dossier).

Es pot considerar que el camí en qüestió s'ha ben integrat dins el domini públic comunal.

Per tant, la condició d'inalienabilitat del domini públic justifica el rebuig de la demanda d'autorització figurant en el decret del Quart d'Arinsal de data 25 de juny de 1993 (article 86 del Codi de l'Administració).

Quart.- Tenint en compte les circumstàncies d'aquest assumpte, no sembla mancat d'equitat deixar les despeses d'advocat a càrrec del Quart d'Arinsal.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-confirmar la sentència del 17 de novembre de 1994 i desestimar el recurs interposat pel Sr. J.S.P..

-declarar ajustada a dret la decisió del Quart d'Arinsal de data 25 de juny de 1993, denegant la sol·licitud d'autorització d'urbanització formulada per l'agent en data 4 de maig de 1993.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré